

Teknik

Cihan Yaygın Projects

Teknik

Yazan ve Desenleyen: Cihan Yaygın

Elektronik Materyal

ISBN: 978-625-400-643-2

Firkim İçin Şiir Kitabıma Ön Söz

Cahillik katlediyor zavallı insanların hayal gücünü
Bu kimsenin gücüne gitmiyor mu?
Kansız piçlerin ota boka küfürler sallayışını duyarım
Kanıma dokunuyor diyerek

Elde yeterince şiir var artık
Nice şairlerin yazdığı
Artık bir şiir alıp bolca tahrifatla bir şeyler oluşturmak
Anlatılmış güzel hisleri tarif etmekten yeğ

İnsanlar zor mu sanıyor
Bir cihan yaygın şiiri yazmak
Kolay!
Cihan Yaygın Olmak yetiyor

Bu uyuşturucu güzel rüyalar gördürüyor

Aklıma düşüren varsa bu rüyaları
Haberı yok bu güzel şeyleri çöpe attığından

Âliman İçin Şiir Kitabıma Ön Söz

Ey âliman beni şairlerden sayarsanız
Siz(Biz) iki yüz yirmi dördüncü sıradayız

Enteller İçin Şiir Kitabıma Ön Söz

Dolaşmıyorsa kelimeler diline
Aman ne güzel şiir bu böyle
Vay bu oğlan yolunu bulmuş
Derdini anlatmanın
Dertli bir şiirle
Gerçeküstüye gitmek üzere ama
Henüz dada
Kendi hayat mecmuasının üçüncü sayfasından
Şiir nispet eder yer yer Tzara-ya

Değişimi baki kabul etmiş
Ve şiiri fuzuli buluyor
Ama hem na hem bi ona şiirsiz bir gün
Ve soysuz ama halktan
Bilimsel ama bilgisiz
Seküler ama haktan yanlı
Yani hayli dengesiz
Şiirler türetiyor.
Unutmamak lazım ki Cihan Yaygın'da
Bir peygamber kompleksi var
Bu yüzden ha bire Kuran'dan iyisine
Ve devletin bekasına tehlikeye çalışıyor
Kimseden çalmıyor ama her soluğu haram kendine
göre.

Şairler İçin Şiir Kitabıma Ön Söz

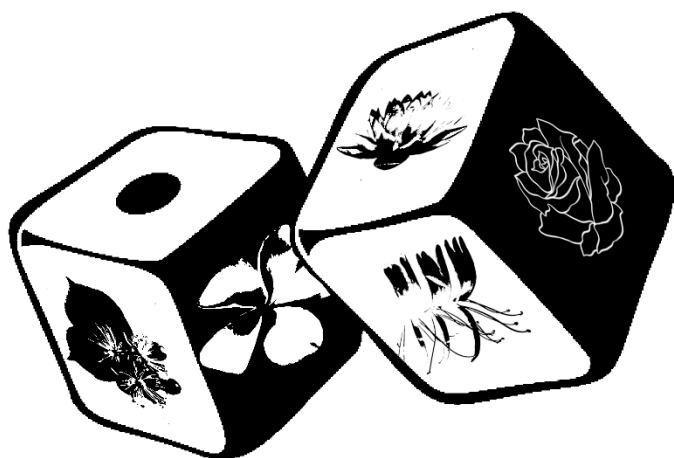
Şiir yazarlar, şiir yazarları, şiir söyleyenler, şairler, şiirperestler, âşıklar; Sizlere diğer önsözler gibi bir şiir bırakmak istemedim. Biz şairler çok zaman şiir yarıştırmayı severiz. Hani elimize bir şiir geçtiğinde, şiirin o bildiğiniz karmaşasından ötürü şiirleri ancak kendi şiirlerimizi birer mihenk bilerek ölçeriz. Şair kim olursa olsun kelimelerin ardına yüklediği mana bir şiiri anlamak için elverişsiz olabilir. Dağarcığımızın enginliği ve sonsuz hayal dünyamız bazı şiirler karşısında bize bambaşka ufuklara götürürken şiirin özünü anlama yolunda bize engel olabilir. Sizlerden ricam bu şiirleri kendi mihenginiz üzere değerlendirmekten asla geri durmamanızdır. Takdir edersiniz ki şiir ile uğraşmanın kanlı bir savaş ile çok ortak noktası vardır. Şair kimi zaman muzaffer bir komutan, kimi zaman kaçan bir er, kimi zaman şehit olarak çıkar kendi şiirinin son satırından... Peki, okur bir şairse? Burada benim savaşıma dâhil oluyorsunuz, kan dökmekten çekinmeyiniz. Kanaatimce okumak, yazmaktan daha öz güvenli bir meydan okumadır. Size teşekkür ediyor ve burada, şairce bir huy olarak her şiirde içine atıldığımız savaşın ilanını yapıyorum.

Bu kitapta ömrümün yazınından bir safahat mevcut değildir. Ömrünce yazdığım şeylerden yaptığım bu seçki, kâh bakıp geçtiğim kâh içinde kendimi paraladığım; farklı şiir tekniklerinin, yazma ödevlerinin ve bir takım deneysel çalışmaların neticesi olarak elde edilmiş ürünlerin bir arada bulunduğu bir risaleden ibarettir. “Teknik” bu manada sizler için bir çeşit yeni, tuhaf, demode gibi enva şiirli şeyin havuzu olabilir. Fakat taklit yollu yazılarımı değil, daha çok şairi şiirden arındırıp sonra o şiire bendenizi eklediğim işleri burada topladım. Teknik: özünde, bir yaşamın şiir ile tam bölünmesinden kalanlardır.

“Şiir yazarak bir şeyleri anlatmayı bıraktım, ben şiir yazarak bir şeyler anlamaya çalışıyorum.” Diyorum artık... Ve “konu buraya nasıl geldi?” -yi bu kitaptan kolaylıkla sezebilecek tek kişinin sizler olduğuna inanıyorum.

Ayrıca belki yakın bir gelecekte tüm “şiir” uğraşısını yok edecek bir yeni tekniğin de hazırlıkları içindeyim. Kaldı ki biz şairler hileyi ve oyunbozanlığı severiz diye düşünüyorum, çünkü genelde bakınca hep bozuk bir tarafımız vardır. Sizlere iyi okumalar dilemiyorum, varlığınıza minnettarım. Siz hiç tanımadığım şairler, siz olmasaydınız bu kitap olmazdı. Bu kitap içeriğini geçmiş tüm şairlerden alsa da bir bütün halinde var oluşunu sizlere borçludur. Teşekkürler.

Cihan Yaygın

.zar

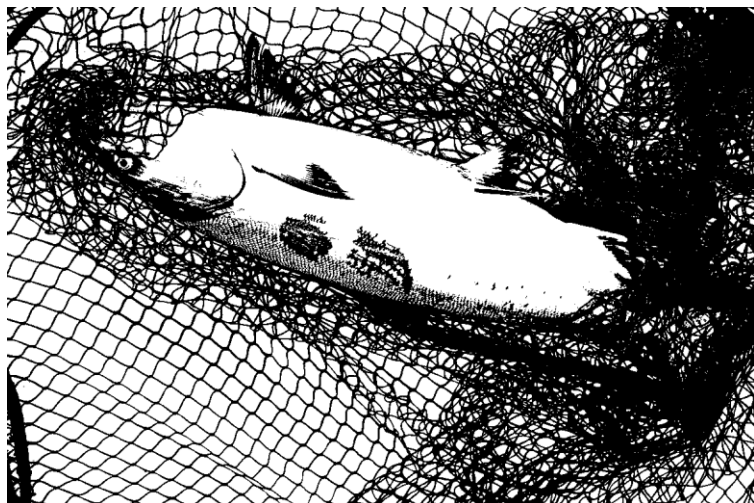
Bir hanımın eli
Dalları bin bir çiçek hoş kokusu
Narin üstelik
Tutsam elinden yaramaz çocuksu
Suçumu bilmeden belli ki
Bir damla bal arzusu
Daha değerli ne değer ki dilime
Bir de belki
Yanı başında sessizce durup
İhlamur kokmak isterdim
Sadece.
İhtimallere bakar sonrası

20 Mayıs

Kimsenin haberi yok
Mantika hanım
Bari siz selam söyleyin
Zat-ı âliye

Yükü akıl yükü iman
Bunlar ulaşmadı elime
Affetsin
Bulana da helal ettim

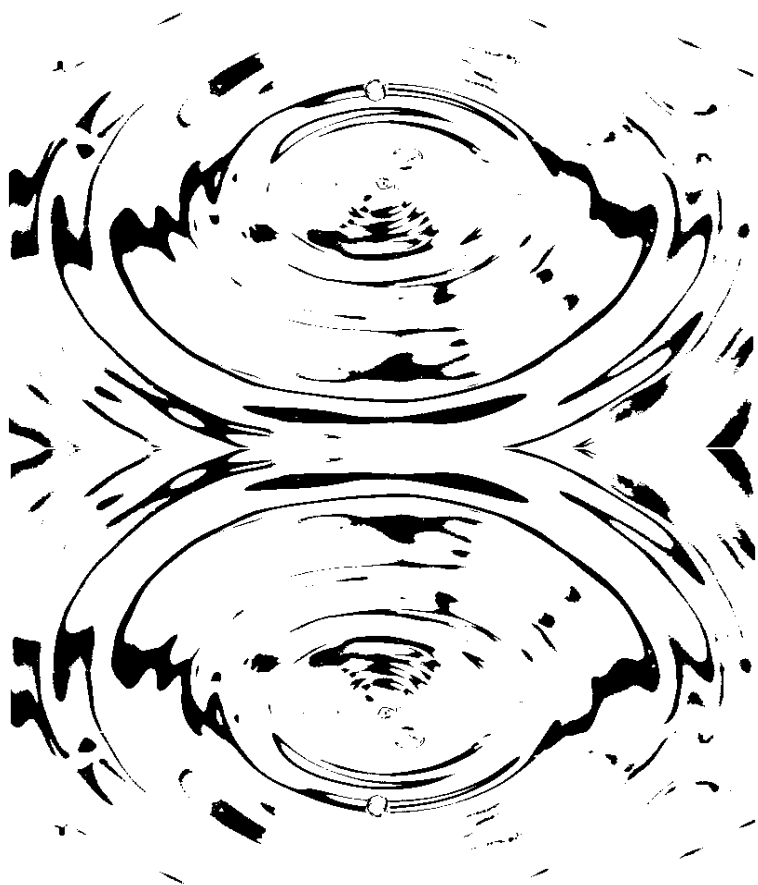
Arkamdan ağlardı balıkları yakalayanlar
Arkamdan ağlardı balıkları yakalayan
Arkamdan ağlardı balıklar

Bir iz bıraktırdım rüzgârın esişine
Zamanın akışına

Sonra susardım ve su içerdim
İlerden bir yangın dinerdi
Yağmur dinerdi
Güneş dinerdi

Babamın bıyıklı olduğu zamanlar oldu
Benim kafamı kazımak istediğim anlar
da yaşandı insanlık tarihinde

Arkamdan ağlardı gemiler
Arkamdan ağlardı gemilere çekilen
Arkamdan ağlardı gemilere çekilenler

Ağlıyorum ok
Ayağımın altında
Su birikintisi
Ve yerde belirdi gökyüzü
Gök yüzünün
Gece yıldızlı
Gündüz bulutlu
Aksi

Huş ağacı seni buldum nihayet
Kampüste mevcutmuşsun
Evi unuttum
Evi unuttum
Evi unuttum ev vardı
Bana Sanskritçe öğreten dallarındı
Uzun süredir geçiyorum önünden
Adını bilmiyordum
Öğrendim iyi oldu
Tanıştığıma memnun oldum

Bir solun ve bir kuzeyin var senin
Bilen bilir
Ben zincirli kuyudan geçerken
Bacağımdaki kıllar dikilir
Mezarlık gezerim
Peygamber olmak isterim

Gitme vaktim gelince
Bekleyişlerimi görürsün
Teşekkürlerimi sunarım
Sandalyeleri tutarım

Âdet gören bir köpek
Altında dinleniyor
Huş ağacı sen düşler göster ona
Bir gölgen var ki
Yağmur sonraları
Yaş kalıyor düştüğü yer

Ben özür dilerim
Huyum kurusun
Huş ağacı
Özür de bilirsin ya hiçbir işe yaramaz
Ağaç çiçek görünce hemhal olasım gelir
Böyle nebat olmak da doğrusu bize yakışmaz

Gazel 1

Ben güvercin yolladım sandım barışlar uğruna
Kovmuşum talih kuşum ben kıymışım son uğruma

Dönmüyor talih ve dönmez hiç bi kuş artık geri
Ak güvercin yok fakat her yer apak bu zemheri

Sengine sığmaz bu dert tarih düşer tutmaz vezin
Geldi san uykun senin örtün beyaz kefen bezin

Teptiğin talihle gömdün ismini aysar cihan
Geçti devran söndü bahtın çaresiz kaldın nihan

Düğümlü Hıçkırık Çıkmazı

Sen çıkarıcı sokakların
Kalbime mızrak saplayan sapaklarında
Sen
Bu sokak insanın ne işine yarar
Ne işi var insanın
Bu sokakta sahiden

Sapıkları sahiplenen sebepli sebepsiz
Gözetlemeli ısırgan bakışlar
Ve her damla yaş kırık bir kalbin dökülen dişleri
Bu sokakta ısırabilir
 vahşi bir hayvan bacak
Bu sokakta kopabilir bir zavallının
 naif kıyameti

Sen unut yazıların dillerini
 Dolardan daha değerli Anadolu ekspreslerini sen
 Anavatânı
 kesilen nefeslerin
 İki de bir bürokrasi diye ağlayışları bölen
 Sen
 Genzimden içeri giden bir damla tükürüksün geride
 Daha mideme varmadan hücrelerime işleyen

Hepimiz bir miktar hükmedebiliyoruz sulara
Beyaz bir su olsa keşke notalar ve bir harf olmadan
Saklıyorum
Saklamak: (is-fi) 1- başkasının bulamayacağı yere
koymak 2- korumak esirgemek 3-Gizli tutmak(sırrını
saklamak)
Saklıyorum
Neden tahrik olmuyor ağzım
Tatsız bir şeyler teslim almak için damlatıyor anka
kuşu
Ayağımdan tutarlarsa ceketimi kim asar
Ben silahtan korkarım
Gıdıklanırım
Beni tutarlarsa yere çalar polisler kask numaralarını
Yeni bir din fikri var aklımda
Ama tanrı aynı tanrı
Havra aynı havra
İbadet aynı
Ama daha popüler bir isa
Ve daha az isa bir tanrı
Şimdi diğer yanağımı dönüyorum elimden gelen bu

Bazı insanlar
Gün boyu tekerlekli sandalyede
Oturuyor
Doğrusu ben o kadar oturamam
Ayaklarım uyuşur

O Kilitler Açılsın Lütfen

Tenin pürüzünde ne var sevgilim
Belinin kıvrımında
Bacaklarının selülitinde ne var
Bedenini güzel yapan şeyler işte bunlar
Kusursuz işlenmiş kıvrımların
Zaten böyle olması lazım

Sen bir anahtarsın o kadar
Gönlümün kilidini açan bir anahtar

Akşam yemekte mermi dolması
Babamın karnıyarık
Biraz barut kustum
Biraz kıvılcım
Kafam keleş
Hasan Ulubatlı
Çocukluğumun kalbimde izleri
Yıkar onu
Kurtar beni
İzlere biriken kirleri al
İzler belirginleşir
Abartma holivud basit bir sıyrık
O kadar
R de d yaptım
D büyüdü
Yazım hala çirkin
Acının da bu kadar tatlısı

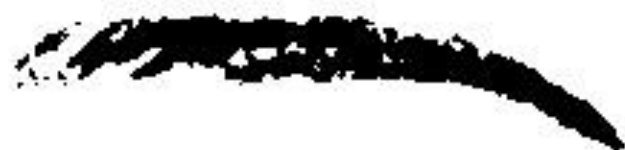
Acun ıssız kaldıysa
Şiiri bu kim yazdı

küçük kadın
vagonda
arkamda oturur
Sonra
İner
Gemiye biner
Ben balık olurum
Geminin yaptığı köpükle oynarım
küçük kadın gemiden inince
deniz ağlar için için
ben de peşinden karaya
Çırpırım
Ölmeye alışmak zaman alıyor

küçük kadın saçlarını boyatır
makyaj yapar
Aklımı karalar sokaklarını işaret eden çizgi
Göz göze gelmişiz
Bela bir sigara
benzin istasyonunda
kurşunsuz bir hayat
Bu namlular niye
anladınız arabaya bindi

Gece kusursuz teşekkürler
Uçan kurtulur
Kuş olma huyum var
Allahtan değil
Uçak kurtuldu tabii ki
ama küçük kadın uçamaz ki

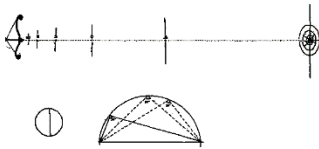
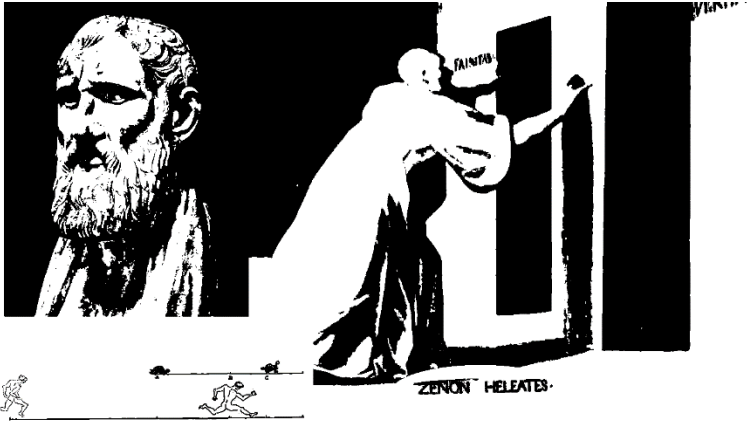
Yani Sen Baya Bi Güzel Olduğun İçin

Ağlamayacağımı söyleyebilirim
Sosyal medya hesaplarını dolaşırken
Fakat ağlamayacağımı garanti edemem
Resmine baktıkça

İTÜ’de yürüyüşe çıkıyorum geceleri
Elde telefonla
Ve ne kadar güzel olduğunu düşünüyorum
Yoluma çıkan köpekler
Bacaklarımı ve kıımı biraz koklayınca anlıyor
Senin ne kadar güzel olduğunu

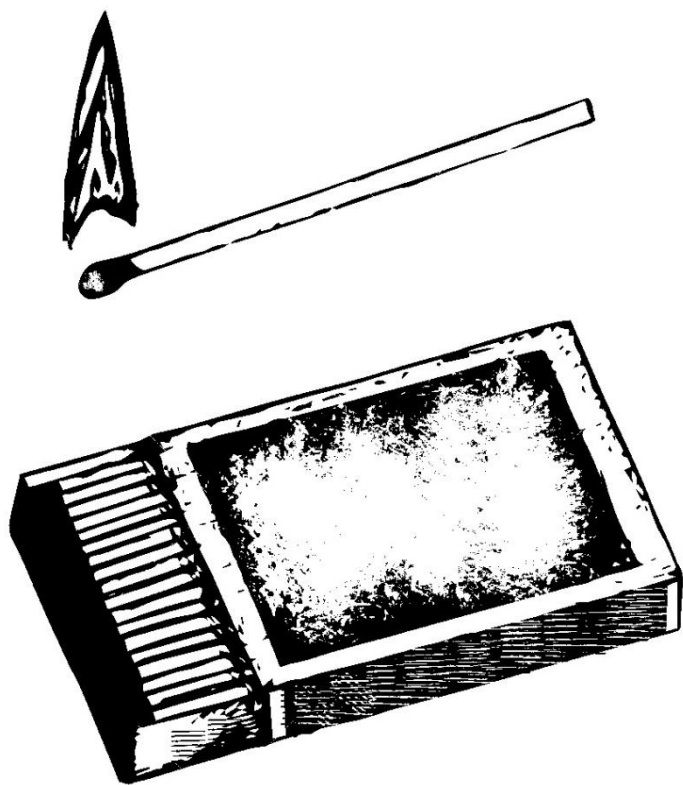
Artık müzik yerine
Hitler ya da Martin Luther
Malcolm X falan dinliyorum
Bazen de birkaç Atatürk

Yani sen baya bi güzel olduğun için
Bunları facebooktan paylaşmıyorum
Geçenlerde kendi kendime söylerken ezberlediğimi
fark ettim
Sana karşı tarifsiz duygular besliyorum
Yani sen baya bi güzel olduğun için
Buna aşk demekte bi beis görmüyorum

Ben Zenon'un attığı okum duruyorum
O adamım ben yarısını gidiyorum
Yarısının yarısını
Yarısının yarısının yarısını
Ve böyle az gidip uz gidip
Sonuçta bir arpa boyunun
Yarısını
Yarısının yarısını
Yarısının yarısının yarısını
Gidiyorum
Benim turnayı vurmam imkânsız
Ben gidiyorum o gidiyor
Zenon'un O garip önermeleriym
Nasıl oluyorsa
Oluyor işte

Olmuyor

Ben seninle yatakta kibrit kutusuna sürtünen aptal
kibrit.

Yanmak yok olmak var umurumda değil.

Küçük kadın toprak tadı bağ bahçe zm
elma sabah uyanmışım. Ağzımda birikmiş hepsi.
pşyoruz. Çamur. Yağmur kadın ben şeker...

Erimek yok olmak var umurumda değil. Ben
kibrit kutusuna sürtünen kibrit aptal Seninle yatakta.
Bir mum yaktım kiliselerde Odama kadar
Sabah hala sağ idim küçük kadın Ağzımda toprak
tadıyla öptüm seni

Sabaha kadar

Yandı mum yok olarak

Yok olmak VAR

Umurumda eksik olan tek olmak o

MOSMOR

Günahı boynuma.

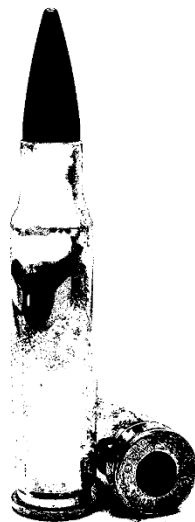

Aldatma

Tur dağına giderken Musa
Ortalıkta hiç sorun yoktu
Karısı da muhtemelen huzurla
Yerinde duruyordu

Tur dağından inince Musa
Michelangelo
Kafasına
Boynuzu
Koydu

Birkaç harf içinde
Maazallah insanın başına
Neler gelebiliyor

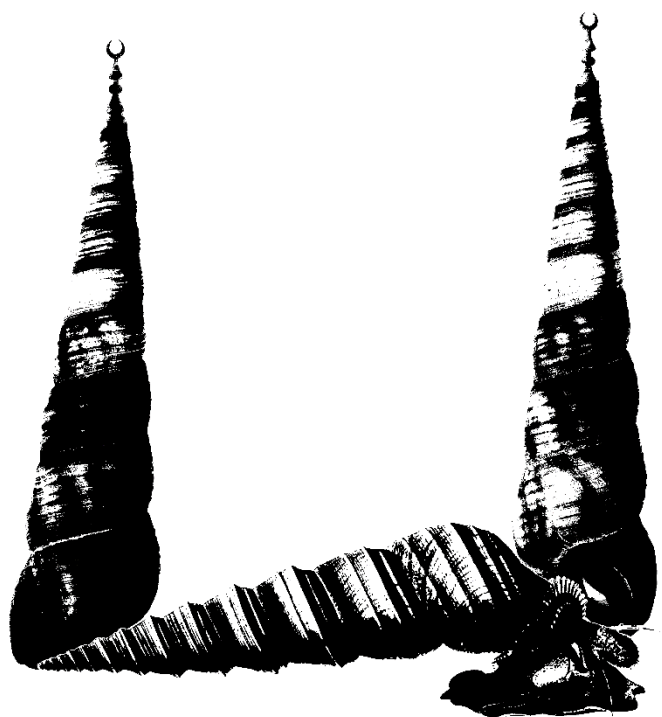

7.62

Kalbimi mevzi biliyorsun en başında
Böylece yatıp duruyorsun soluma
Hangi silahla atıldığım
Çok...
Mevzilerin önemi yok
Varmışsın

Çoktan kazıyorsun kalbime
Bir siper mi bir mezar mı
Bir derine eşleme
Karanlık ve kanlı işleme içerime

Öp beni
Gıyabında
(Dök ağzımdan kanı)
Seni \Seviyorum/
Yine de sen benim biricik aşkımsın

Deniz Minaresinde Yatsı Ezanı

Bir defa ne yapsam boşa gitmiş
Ve başka bir şeyi iki kez yaptım
Üçüncü kez yaparsam kabuğuma çekilmem gerek
Oysa engin semalarda yüzen balıklardan olmak
istedim
Böyle yerde sürüneceğime daha özgür bir yol
Böyle yosunların arasında yönümü şaşıracağıma
Gök engin gök aydınlık ve sonsuz mavi
Keşke uçabilseydim göklerde yüzseydim

Nihayet kabuğum sağlam kırılmaz
Ve caddeler sokaklar kalaba
Bu kabuk bize yük sayılmaz
Buna yapılmaz kafiye

Birkaç kez unuttum ama sanırım
Bir daha yaparsam iki olacak
Üçüncü kez yaparsam kabuğuma çekilmem gerek

Şimdi sidikli sikleri aç salyası kokuyor
En tıynetsiz oğlanların.
Değme keyifler çatıyorlar.
Zengin çocukları punk şarkıları söyleyip
Durmadan yokluktan bahsederken
Hiçbir şeyi olmayanlar varlık peşinde

Çalmış gibi sür
Bayat orospular taze meyveler için
Durma
Emin olana kadar vardığın yerin hiçbir yerliğine
Ya da varana dek hiç bilmediğin bir yere
İbreyi sona daya
Mutlaka sağını göstereceğin
Anadolunun bağrında üçra bir köyde kendir tarlası
bulunca
Sağ kalanlar için bir cigara iç
Ki böylece nefesinde ölenler de dirilsin

Esmese de bir nefesi öykülüyor gölgeler
Yaz yakıcı her geçen gün
Ve yüklenmiş gövdeler
Öğrenciler bavullu
Hepsi şehri terkeder

Ben deniz düştüm henüz
Ne serinlik ne bir kulaç
Yürekte bir yangın
Öksürüyorum
öksürük

Reddi Mihraç

Yanlış kavimlere doğmadan peygamber olunmuyor
Bundan öncesi bu
İçim sen aşkındadır evet buna
Dışım ödü patlıyor
Bir mağarada yapayalnız yaban iken
Kutsal nurun saçılıyor dışarı
Çok zaman geçti umuyorum
Bu doğan diyorum güneş olmalı

Güzel bir kadın için Tatlı bir Uykuya şiir

Siz uyuyorsunuz hanımefendi
Ekşi bir rengi var teninizin yorgunsunuz
Uyanınca unutursunuz hepsini
Siz hayra yoruluyorsunuz

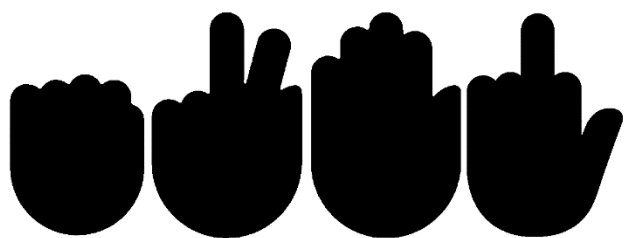
Hangi seferinde yolculuğunuzun
Hangi düşünde düşünürseniz artık
Nasıl görüldüğünüzü merak edip
Sorarsanız bana
Güzel gözlerinizden dünyayı mahrum
Bırakıyorsunuz siz
Uyuyorsunuz hanımefendi
Pek derin olmamakla beraber
Mışıl mışıl
Bu size yakışır

Hayli yorgun olmalı gözleriniz zira
Baktıkça dünyayı
Yumdukça rüyayı
Güzelleştiriyorsunuz.

Monolog

Göğsüme jiletler saçıyorsun
Jiletler saçıyorsun ne kötü.
Oysa yaslanası gelmez miydi insanın bir göğüs
görünce.
Mememin ucunu izliyorum saatlerdir,
Öyle garip ki bedeninin iki noktasının daha koyu olması
geri kalanından...
Sanki her şey o iki noktayla ilgiliymiş gibi.
Sanki biri var olmak, biri yok olmak sanki...
Dünya dönüyor muydu ben hiç olmamışken?
Ne yazık çocuklara. Halının üzerinde oynayıp duran
çocuklara.
Gece olur gündüz olur
Bu zamanların birbirini tekrar edişini izlersin
Ve sonunda bu tekrarı ezberlediğinde bir adam
Dedi ki bizden de insan olmasın varsın
Ah aptal gençlik bu sözü ancak anlayabiliyorum
Saat kaç demişti
Sonra ona bakmıştım
Demiş bulundum
Erken

Kağıt Kesîği

Taş duruyor su kenarında
Taş durur yosun tutar
Durup dururken
Sancır içinin bir yeri
Varamaz gönül
Akıl sır ermez işe
Taş makası kırar

Makas iki ucun iki uca yakışması
Gelip giden zamana uzak
onlar kavuşup ayrılırken
Kendini uçurumdan bırak
Saçın inceliğini geçince
Artık kabadır kabahat
makasın şıkırtısı
makas kağıdı keser

Kağıt derdine karalanır her kalemin
Tutar yasını
Üstüne yazılan her derdin
çaresi olmalı çaresi
kağıt aslında istese
keser atar hepsini de
kağıt mizacı gereği
sarıp sarmalar taşı

Der Sitayış-i Sima-i Cihan

Sen ki bir güldün ve oldu mültefit bu yüzümüz
Gül açar sen sayesinde tersimiz hem yüzümüz

Aşkına düştük de yârin bin bigâne çaresiz
Bir savurdu saçların yar Mansur oldu yüzümüz

Sormasınlar bizden artık ölmeden dileğimiz
Ah be sima aşka düştük arsızız yok yüzümüz

Şimdi ağlar gördünüz mü yüzde sanmayın hüznün
Gülmedendir gül sular güldükçe eşk-i yüzümüz

Biz ki yârin gamzesinden gelse oklar korkmayız
Silleden İsa gibi mahcupça aldır yüzümüz

Hem de İsa anmışız müjgân bize olmaz bela
Biz dikenli tacı giydik kan boyansın yüzümüz

Görseler dilber elinde al şarap zannedilir
Aşk elinde bir oyuncak kanlı gözden yüzümüz

Katremiz beytül hazen yakub ise kiracıdır
Can kuyuda yaş akar bir şehre dönmüş yüzümüz

Sakladım onlarca mânâ şiirime zirâ bizim
Hep müdârâ sâde kağda ehl-i dildir yüzümüz

Bir virüs salgın olup kapattı evlere bizi
Mart nisan geçiyor bir görmedi gün yüzümüz

Âsitanem oldu derler her bahar İstanbul'a
Halvete girdik bu kez ki aşka çıksın yüzümüz

Dem bu demdir hasrete düştük ve bedbaht yüzümüz
Andırıp eski günü bak söyleyelim yüzümüz

Ey cihan sen ay saçardın gördüğün her darp ile
Olmadan güneş olur mu afitap hiç yüzümüz

Hattımın altında kraterleriyle ay yüzüm
Eh güneşten bir zaman çiçekler açmış yüzümüz

Ey güzel biz bastığın her toprağa yüz sürmüşüz
Rayihadır böyle teyemmümün almış yüzümüz

Gizledik siyahlara ol yârin aşkı bizdedir
Mihri maha kâbe olmuş muzlim olmaz yüzümüz

Hangi dilber rakip olsun bizdeki simaya bak
Aynalar yar suretinde gösterir bu yüzümüz

Devletin sultanına yazsak sorardık caize
Sen meliksin dindi arzular sürünce yüzümüz

Şairim aysar cihan sen bir kaside istedin
İşte gördün cümlelerden anlaşılmaz yüzümüz

Belki çıkışlar tutulmuştur ama bana kaçışlar var
Bay bay
Buruk bir sevinçtir güneş
Öper aydınlıkları
Sonra tek tek özür diler
Aydınlıklardan
Bu nimete yüz çeviriyorum
Aramızda bir soluk alışverişi oldu o kadar
Ömrüne ömür üfleyemem
Ağrıda bir kuş besliyor karnın
Elimde bir tavşana dönüştü
Yüreği tüm omzumu çürüttü
Münker Nekir sorarsa seni bana
Nerde
Muhammed nerde diycem

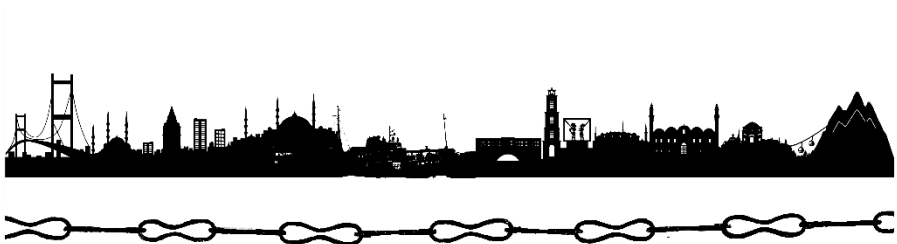
Bir harf üstünde duruyorum
Senin hemen yanında
Duvarın arkasında
Sesinin uzağında kalıyorum

Tekrar eden akislerini izliyorum camlarda
Tekrar eder akislerin duyuyorum
bu boş havasız koridorda
Doktor desin tüberküloz
Sen de verem
Bende bir kalp ağrısı.
Doktorda yok çaresi

Güne başlama Nağmeleri

Yanıma ne kâğıt
Ne de bir kalem aldım
Bugün
Hiç şiir yazmayacak gibi
Geziyorum

Bir Gemi Gibi

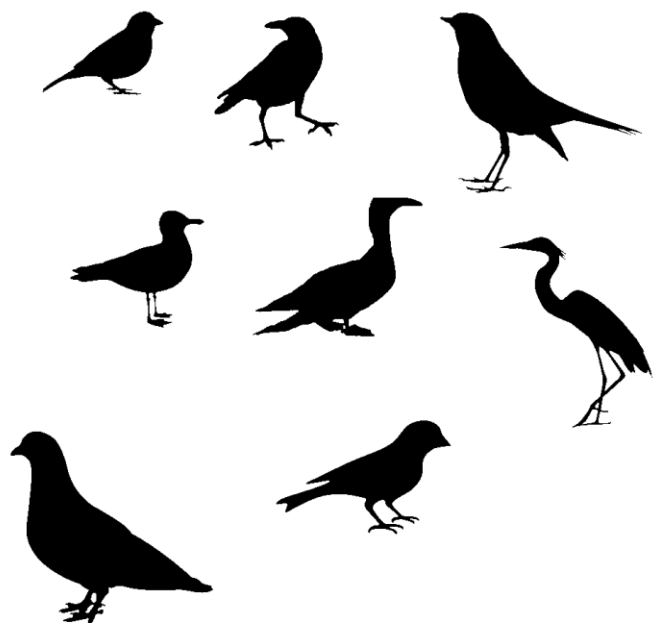
/

İstanbul'u Sevmek

Kendimi denize atıyorum
Bir hata yapmışım
Yanlış yerdeyim
Bir dizi özlem değiştiriyor adresimi
Bir derin seveda yerimi belirliyor
Kendimi denize atıyorum Bursa'da
Çünkü benim güneşte cayır cayır yanıyor

Rotalarım şaşıyor her gözümü yumuşumda
Bir güzel sima ile tüm cihan kamaşıyor

Demek dünyanın göz bebeği İstanbul
İstanbul ki misli beha
Hurşid i cihan-tab ile tartılsa seza
Ama ben güneşimi biliyorum
Denizden yürütülüyorum Haliç'e
Cihangir'e teslim oluyorum

YARANMA

İdam mangaları tarihinin
Gördüğü en kötü nişancı gibiyim
Bu çabalar, hormonların horonu
Şeytan kulağına kurşuna dizilmelerde
Bir Pontus rumu torunu
Ve ağzımda bir saka
Bu bir şaka olmalı
Ey kemençe

Sersem bir kuzgun gibiyim
Üçüncü mevki kafesimde
Deniz tutmuş kafes tutmuş
Ayyaş dönüyorum göklerde
Ve Nuh iki kere güvercini seçiyor
Ben dişiye dişlerken
Bir zeytin dalı ile geliyor godoş
Ve barışıyoruz
Ağzımda oğlu

Sorduğumda sana “bir şey hem güçsüz ve çok etkili
nasıl olur” ? diye
Bana bir takım şiirler gösterirsen
Senin için bir şiir söylemeyi deneyeceğim
Eğer şiirleri böyle bulmuyorsan
Ağzımdaki bülbülü mideye indiririm

Peki siz diğler
Hangi şehitlerdensiniz
Şu demokrasiler içinde
Roma senatörlerinden hangisi siz
Ebcetle kanat kaç kilo gelir
Hangi şehirlerdensiniz
Şu demogojiler sizin mi
Meydanlar meyveler
Ebcetle ne kadar kan gider
Kaç litre
Ben sana ey yaradan
Al sana bu yara
Boş yere yaranmaya çalışsam
Al sana işte
Ağızımdaki turna

Ve kalabalık meydanlardan evvel
Kalabaydı meyhaneler
Yıkılsın derdi dertli bir baba
Minareler üstüne
Sonra iktidar kendini bıraktı
Onları süngü bilene
Zaman olursa yine
Döner bu dünya da
Bir sümsük duruyor şimdi ağızımda
Ne güzel renkleri olur onların

Ah eski dostum bestekâr
Bir tanrı mısın yoksa sen
Yolda görsen tanır mısın
Yoksa sen
Daha fazla sır mı var
Yoksa sende bizden
Şu birkaç kıta konuşmalar
Göç yollarıdır
Olimpik halkalar gibi
Şiirin hikmetini böler
Ve gider uzağa
Taksim’de bir martı
Döner tezgâhında pişer de
Kaybedilen güzellik dönmez
İleri
Niyetim budur
Ağzımda bir martı
Tarif etsem size
Mc Donalds’s’ın M’si
Zavallının yok kimsesi

İşte sana diyebileceğim
Sayma sayılardan bir tane ve yeni
Cihan Yaygın şiiri
Yok ben bunu istemem dersen
Müsaade et bana
Tüküreyim ağzımdaki
Şu zavallı serçeyi